MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS V: 1.9. 1.11.)

Melk, 1471

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

quītos in qcūqȝ ecclastice pfessionis
disciplina pbatissimos nouim⁹· qui
eum ex familiari⁹ nouerit· ⁊ pfecti⁹
illustrib⁹ monimentis uitā ei⁹ d̄clara
re potuerit· Sed quis sū ego qui uotis
uris dn̄oꝝ excellentissime aul⁹ frē
rim confrēre. Feci g° qd̄ potui· qm̄
potui/ qd̄ plumeb de scientia· s; fidu
ciam qualēcūqȝ retinēs in obediencia·
In quo ex min⁹ possibile mi uisū est
id explere qd̄ aggress⁹ sū· pcepti tam
uri dignitatē ita ueriari sp ⁊ amplec
ti animū induxi· ut ī possibilitatis
mee oblit⁹ ī manib⁹ uris sim oculis
ex animo totus. Hinc largiflue
pietati ure supplico/ ut qd̄ huic opi
neo deest ī pompa ornatuqȝ sermo
nis/ suppleat in aurib⁹ uris illi⁹ com
mendatio· que p merito uirtutū tā
suauit amastis. Beatitudinē uram
deus omips ad salutē nram diutissi
me ī columī ⁊ bn̄ ualentē 9seruare.

Sapiencie in- Cdignet·
itiū est scire vnde sit donū
quod quis accipit· ne a se sibi hoc ēē
aut adeo quidē· sed sibi debitū putet
Si enim ~~credim⁹~~ querim⁹ quid
nob debeat· nich ī uenim⁹ ni suppli
ciū· Gracia aut̄ dei pcogauit nobis
grām· ut haberet quib⁹ redderet gra
ciā p grā· ⁊ hoc iam esset debitū· qa
de⁹ uoluit n̄ quia homo meruit.
Quid enī habes ait apl's qd̄ n̄ acce
pisti. Si aut̄ accepisti/ quid glaris qsi
n̄ accepis. Ineffabili g° pudencia
bonitatis dei collatū est electis eius
ut ⁊ gratis copiosis grē munerib⁹
ditent· ⁊ tam̄ hoc ipsū quo muniāt
qdā p grām mereāt alius sic alius
uero sic. Vnusqsqȝ scdm̄ qd̄ in eo

opat vn⁹ atqȝ idē sp̄us· diuidēs sin
gulis p ut uult· soli vnigeito nō
ad mensurā dat de⁹· ⁊ in ipso nāqȝ spm
ut ait aplus habitet oīs plenitudo
diuinitatis corpalit/ mībs ei⁹ p sua
utiqȝ uolūtate partit· qb⁹ habūdant
oīa dat ad fruendū· videlicet seipsū
ut sit de⁹ oīa in oibus. Dispar hec
claritas ⁊ dīsa donoꝝ largitas· nec ē
admirabil qstio· qn̄doqȝ erit ~~admira~~
~~bilis~~ honorabil pulcritudo ⁊ honorat⁹
dom⁹ dn̄i de qua dicit deo. Scm̄ ē tem
plū tuū mirabile in eqtate. Copertū
est nup a plurimis ī uenabili colo
niensis ecclē archiepō Brunone pie
memorie· ⁊ satis a prudēciorib⁹ in
tellectū/ homo homini quid pstat.
Cui⁹ plerique dicta ex opa qui famili
ari⁹ eū nouerat satis admirari ne
quibat. Erant enī in vno illo hoīe
res ualde dissimiles/ nataliū nobi
litas/ honoꝝ digtas· sciencie que in
flare solet tanta sublimitas· ut mich
sup animi uī ex habit⁹ humilitas· qn
tū a sagaciorib⁹ discerni potuit· ut
mich infra putares media caritate
constructa sit. Arridebāt ei oīa que ad
factū supareēt/ hec a se semp studio
sissime uigilantis manu discretionis
abegerat. Ita aliud ad oclos hoīnū
aliud ad testē cordiū exhibebat. Cui⁹
9uersationis exemplo plurimos salu
bris instituti posse credim⁹/ si eadē
structi a pueritia repetam⁹. habent
enī in illa mediocres ⁊ humiles vn
de 9ualescāt/ elati cont ⁊ diuites
vnde obstupescāt. Attauoꝝ eius
attaui usqȝ ad hominū meoriā oēs
nobilissimi nulli⁹ in eoꝝ stirpe ig
not⁹· null⁹ degener facile repperit.